

अव

इति कुमारसम्बन्धे ।) शेखरः । शिरोभूषणं ।
तत्पर्यादयः । वत्सः २ उत्तरः ३ । इत्यमरः ।
नुकुटं ४ मकुटं ५ मौलिः ६ मौलिकः ७ शेखरं
८ उच्चीषिकः ९ कौटीटेकं १० कोटीरं ११
किशोटं १२ चूडामणिः १३ शिरोरेलं १४ शिरो-
मणिः १५ । कर्णभूषणं । तत्पर्यादयः । वत्सः २
कर्णपुरः ३ कुण्डलं ४ कर्णवेष्टनं ५ उत्तरः ६
दन्तपत्रं ७ कर्णकं ८ । इति प्रश्नवद्वावली ।
अवतमसं, ली, (अवतमं यामं तमः, प्रादिसमासः,
अच्) अवताम्बकारः । इत्यमरः ॥
(“अवतमसभिदैयै भास्ताभ्युद्भेन
प्रसभमुद्गग्नोऽसौ दर्शनीयोऽपात्मः” ।
इति भाषः ।)
अवतारः, एं, (अव + दृ + कर्णे घण् ।) अवतरणं ।
पुष्करिण्यादिः । तीर्थः । इति मेदिनी ॥ (सोपान-
पद्धतिः । प्रस्तावना । आभासः । उपक्रमणिका ।
यथा । “दूरे गुरुप्रथितवस्तुकथावतारः” । इति
आनन्दशतके ।) देवानां विशेषतोविष्णोर्मूर्च्छनरेण
यूर्णांशविशेषरेण पृथिव्यामवतरणं । अवतारात्म-
संख्याः तेष्वेते प्रसिद्धाः । ब्रह्म १ वराहः २ नारदः
३ इन्द्रनारायणौ ४ कपिलः ५ दत्तात्रेयः ६ यज्ञः ७
ऋग्भदेवः ८ एषः ९ मत्यः १० कूर्मः ११
धन्वन्तरिः १२ मोहिनी १३ वृत्तिः १४ वामनः
१५ परम्परामः १६ वेदवासः १७ रामः १८
बलरामः १९ कृष्णः २० बुद्धः २१ कल्पकी २२ ।
इति श्रीभागवते ॥ यथा,—
“सर्व प्रथमं देवः कौमारं सर्गमात्रितः ।
चधार दुर्बरं ब्रह्म ब्रह्मचर्यमखण्डितं ।
दितीयन्तु भवायास्य रसातकगतां महीं ।
उद्धरिण्यपादत्त यज्ञेशः शौकरं वपुः ।
द्वृतीयस्त्रियसंगै वै देवित्वमुपेव सः ।
तत्वं साततमाचय नैक्यमं कर्मणां यतः ।
तुर्ये धर्मकला सर्गे नरनारायणाकृष्णी ।
भूत्वात्मोपश्चमेपेतमकरोदुच्चरं तपः ।
पश्चमः कपिलोनाम सिङ्गेशः कालविज्ञतः ।
श्रोवाचासुरये कांक्षं तत्परामविनिर्विषय ।
षष्ठमेतरपत्वत्वं हृतः प्राप्नोऽनुसृयया ।
आन्वीक्षिकीमलकर्त्त्य प्रङ्गादादिभ्य ऊचिदान् ॥
ततः सप्तम आकृत्यां रुचेष्वेषोऽभ्यग्रायत ।
स यामाद्यैः सुरगणैरपात् स्वायम्भूवान्तरं ।
अष्टमे भेदेव्यान्तु नभेत्तात उग्रकमः ।
दर्शयन् वर्त्म धीराणां सर्वात्ममस्तुतं ।
कर्त्तविर्याचितो भेजे नवमं पर्यात्वं वपुः ।
दुर्घेमामोषधीर्विमालेनायं स उश्चत्तमः ।
हृषं स जग्ने मात्यं चाकृष्योदधिसंज्ञये ।
गात्रारोप्य महोमयामपादेवस्त्रं मनुं ।
सरासुराणामुरद्धिं मन्त्रतां मन्त्रदाच्चतं ।
दप्ते कमठहेष्या एषु एकादशे विसुः ।
धान्वन्तरं दादशमं चयोदशमेव च ।
अपादयत् सुरानन्यान् मोहिन्या मोहयन् स्त्रिया ॥
चतुर्वृश्च नारविंहं विभैत्वेन्मूर्चितं ।
ददार करञ्जेरुवरेकां कलक्षयथा ।

अव

पञ्चदशं वामनकं क्षत्रामादध्वरं वसेः ।
पदव्ययं शाचमानः प्रत्यादित्प्रस्त्रिप्रिष्ठयं ।
अवतारे षोडशमे पश्चन् बद्धं दुहो वृपान् ।
विसप्तकालः कुपितो निःक्षत्रामकरोम्भहो ।
ततः सप्तदशे जातः सव्यवत्यां पराश्रात् ।
चक्रो वेदतरोः शाखा दृष्टा एंसोऽत्प्रसेधसः ।
नश्चेवत्वमापदः सुरकार्यचिकीविषया ।
समुद्दिनिग्राहादीनि चक्रे वीर्याल्पतः परं ।
एकोनविंशे विंशतिने द्विविष्टं प्राप्य जन्मनी ।
रामद्वाष्णाविति भुवो भगवानहरत् भर ।
ततः कलौ संप्रटत्ते संभोहाय सुरधिष्ठानं ।
बुद्धोनामाङ्गानसुतः कीटेषु भविष्यति ।
च्यासौ युग्मसम्भायां दस्युप्रायेषु राजसु ।
जनिता विष्ण्यायश्चो नाम्ना कल्पितं गत्यतिः ।
अवतारा ह्यसंख्येया इरे तत्विन्देहिंजाः ।
यथा विदासिनः कुल्याः सरसः स्युः सहस्रः ।
क्षविषयो मनवो देवा भगुपुत्रा महोजसः ।
कलाः सर्वे इरेदेव सप्रजापतयः सृष्टाः ।
रते चांश्कलाः एंसः क्षव्यात्त भगवान् स्वर्य ।
इन्द्रारिण्याकुलं लोकं मृदयन्ति युगे युगे ॥
इति श्रीभागवते १ स्त्रेणैः ३ अध्यायः ॥ (दध-
अवतारा एव प्रधानतया प्रसिद्धाः । ते च यथा,—
“मत्यः कूर्मी वराहेष्व वरसिंहोऽप्य वामनः ।
रामो रामच रामच बद्धः कल्पी च ते दशः” ॥)
(चार्वर्भविदिः । जन्म । उत्तरितिः । यथा,—
“अगच्छदंशेन गुणाभिलाविष्णी
नवावतारं कमलादिवेत्पलम्” ।
इति रुद्धः । अप्यसारणं । इरुणं । यथा,—
“भूमेर्भारावताराय ब्रह्मग्रापार्थितः पुरा ।
स एव जातो भवने कौशल्यायां तवानष्ट” ।
इति अथात्मरामायणे ।
अवताराणं, ली, (अव + दृ + गिच् + ल्यट् ।) भूतादि-
यः । ब्रह्माद्वालं । अर्वनं । इति विश्वमेदिन्यौ ।
(ग्रामप्रस्तावना । ऊर्जादध्य आवयनं । यथा,—
“क्रियां यदि शक्तोषि गङ्गाया अवताराणं” ।
इति रामायणे ।)
अवतीर्णः, चि, (अव + दृ + कर्त्तरि क्षः ।) अवतरण-
विशिष्यः । शाद्मूर्तः । जन्मादौ कृतावरोहः ।
यथा । ज्ञोतिष्ठे ।
“नीचयोव शुभयोव सर्वकामफलप्रद ।
एथियामवतीर्णोऽसि खञ्चरीट वसोऽल्ल ते” ।
इति तिथादित्तचं ।
अवतोका, ली, (अवपतितं तोकमस्याः सा ।) पन-
द्रुमा गौः । तत्पर्यादयः । खवद्रुमा २ । इत्यमरः ।
गवडागाह । गवफेला गाह । इति भाषा ।
अवदेश, एं, (अव + दन्त + घण् ।) सुरापानश्चि-
त्तकर्च्छवाद्यान् । गजर इति भाषा । तत्पर्यादयः ।
भक्षणं २ । इत्यमरः । विद्वः ३ सन्ध्यानं ४
रोचकः ५ । इति राजनिर्वेषः ।
अवदातः, एं, (अव + दै + क्षः ।) श्वेतवर्णः । पीत-
वर्णः । इत्यमरः ॥
अवदातः, चि, (अव + दै + क्षः ।) श्रुकगुणविशिष्यं ।

अव

(“कुदैः सविभ्वमवृहृत्सितावदातैः” । इति श्रुत-
संहारे । पीतवर्णयुक्तं । निमैलं ।
“तत्वं क्रमेण विद्युषं कश्यावदाते
अद्वावतां हृदि परं स्वयमादधाति” ।
इति श्रान्तिग्राहतके । मनीजं । इत्यमरचेमचन्नै ।
अवदानं, ली, (अव + दै + ल्यट् ।) वत्तं कर्म ।
प्रश्नक्षमयच निर्युक्तं कर्म । ये कर्मे प्रदर्शिते
सक्ते प्रश्नसंकारे स्त्रै एव समाप्तकर्म इति भाषा ।
तत्पर्यादयः । अपदानं २ । इत्यमरः तद्वीका च ।
खण्डनः । इति भेदिनी ।
(“विश्वावसुप्रायहैः प्रवीणैः
सङ्गीयमानचिपुरावदानः” ।
इति कुमारसम्बन्धे ।) वीरणमूलमिति स्वामी ।
(पराक्रमः । वीर्यैः । यथा,—
“तैर्कृतप्रमय मन्त्रवन्मुने:
प्रापद्व्यमवदानतोवितात्” ।
इति रुद्धवर्षे ।)
अवदारणं, ली, (अवदोर्यतेऽनेन, अव + दृ + गिच्
करणे ल्यट् ।) खलिचं । खल्ता इति ख्यातं ।
इत्यमरः । (विदारणं । भेदनं । खननं । यथा,—
“अवदारणाकाले तु पृथिवी नावदीर्यते” ।
इति रामायणे । अव + दृ + भावे ल्यट् ।)
अवदाह, ली, (अवश्चमितोदाहा येन तत् ।) वीर-
गमूलं । इत्यमरः । (उशीरश्वदेश्व विशेषो
ज्ञेयः ।)
अवदाहेष्ट, ली, (अवदाहे इत्यम् अनुकूलम् ।)
वीरणमूलं । इत्यमरटीकायां भरतादयः ।
अवदाहेष्टकापयं, ली, उशीरं । खस् इति भाषा ।
इति भरतः ।
अवदीर्णैः, चि, (अव + दृ + क्षः ।) द्रवीभृतहतादि ।
तत्पर्यादयः । द्रुतं २ । इत्यमरः ।
अवदोहः, एं, (अव + दृ + घण् ।) दुर्गं । इति
चिकाशेषः ।
अवद्यं, चि, (न वदति परं गुणं, अवदावमाधमार्व-
देयाः कुत्सिते इति वरेनन्विकर्त्तरि यत् ।) अधमं ।
कुत्सितं । गर्हितं । निरुद्धं । इत्यमरः ।
अवद्यं, ली, अनियुः । इति वेष्टदेवः । पापं । इति
पाणिनिः । (“उद्वद्वदनवद्यां तामवद्यादपेतः” ।
इति रुद्धवर्षे ।)
अवधानं, ली, (अव + धा + ल्यट् ।) मनोयोगः ।
तत्पर्यादयः । समाधानं २ प्रग्राहानं ३ समाधिः
४ । इति हेमचन्दः ।
अवधारणं, ली, (अव + ध + गिच् + ल्यट् ।) निष्च-
यः । यथा । “हि हेतावदधारणे” । इत्यमरः ।
अवधारितः, चि, (अव + ध + गिच् + क्षः ।) कृता-
वधारणः । यथा ।
“त्वय समुखिं किं प्रोक्षं न मयो ज्ञवधारितं ।
दिवेषय यज्ञामार्गे सङ्गेतो वर्तते खलु” ।
इति प्रस्त्रवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे २० अध्यायः ।
अवधार्याः, चि, (अव + ध + गिच् + ल्यट् ।) अवधारणीयः ।
अवपूर्वकध्वधातोर्यज्ञं प्राप्तयेन निष्पदः । वि-
र्धायाः ।